

સુપ્રભાતમ્

સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૨૨૨૨૨૫૫

સવામી સવારની..

કોઈ બેહોશને ન દેખાય, ભટકાય સર્કલે!
ને વાહન બેફામ ગતિમાં, પલટાય સર્કલે!
રાજકારણ સર્કલે અટવાય અનેક પ્રશ્નો -
કોઈ અન્યાય સામે લડવા અથડાય સર્કલે..
(નગર ના 'ચક્કર'માં)

થાય બળુકું, બેઠી પનોતી,
ને ભરે વળચકાં - કોંગ્રેસ ને નડશે -
શેરી કૂતરું.. રાહુલ (લ) ગ્રહ!?
(સાંઘાણીને પડકાર ન ગ્રીલ્યો) (પક્ષમાં વિવાદ)

ચિંતન

પરિચયેયં ત્રૈલોક્યં રાજ્યં દેવેષુ વા પુનઃ ।
ન તુ અહમ્ સત્યમ્ ઉત્સુદ્યં વ્યવસ્યં કચંચન ॥

'હું' ક્યારેય પણ કોઈના ગમે તેવા પ્રયત્ન હોય છતાં, હું સત્યને વળગીને જ રહીશ અર્થાત સત્યને છોડવાનો કોઈ જ પ્રયત્ન કરીશ નહીં, પછી ભલે ને એના બદલામાં મને ત્રણ લોકોનું રાજ્ય છોડવાનું કેમ ન પડે! અર્થાત ત્રણે લોકોનું રાજ્ય છોડવું પડે તેમ હોય તો તે છોડીને પણ હું સત્યાગ્રહ નહીં જ છોડું.'

આજકાલના નેતા-અધિકારી-મિત્રો ગમે તેવાં વચન આપ્યાં હોય, સૂંટણી પછી બધું જ ભૂલાઈ જાય એમાં 'ચુ-ટવ' આવી જાય છે.

આજકાલ 'ગઢબંધન' હઠવામાં આવે છે. એ જરૂરિયાત પ્રમાણમાં ઠગબંધન છે. મુલામત સાથે મૈત્રી કેળવી મતતા એ 'સામ્રાજ્ય' ના વિકલ્પો બદલે કર્યાં પણ સુખી એ સરકાર કે સોનિયા ગાંધી એ તેની સાથે 'નાણાપ્રધાન પદ' છે તેની પુત્રવધૂ માટે પ્રધાનપદની જાળ પાકી દીધી છે તરત મુલામતસિદ્ધિ કુળ-સંસ્કાર-જાતિ અભિમાનની દરકાર કર્યા વિના ગૂંવાટ મારી, મતતાનો વિશ્વાસઘાત કરી, ફરી સુખીએના ઉમેદવારને ટેકો બદલે કરી દીધો, એમાં એમને જરા પણ સંકોચ કે નાલેશીનો નખખાસ પણ અનુભવ ન થયો.

નેતાઓ વાત વાતમાં મિલેદન પાછાં ખેંચે છે, અથવા ફેરવી તોળે 'હું' આવી બોલ્યો જ નથી.'

સુવિચાર

- અન્યાયથી મેળવેલું ધન દસ વર્ષે ટકે પછી બધું જ નષ્ટ થઈ જાય છે - વિદુરજી
- ઇશ્વર બેવકૂફ લોકોને ધન તો આપી દે છે, પણ પછી એના સિવાય કંઈ જ નથી આપતો - ભુવચર
- જેમાં આંશુ, નિસાસા, શાપ ચોંટાઈ છે, એવાં ઐશ્વર્યથી કે પ્રભુ મને દૂર રાખ, આવાં ધન કરતાં તો નિર્ધનતા સારી - કિશ્કિન સ્વામી
- હજારો ગુણ પ્રાપ્ત કરવા સહેલાં છે પણ એક દોષ દૂર કરવો કઠિન છે - ભુવચર
- માનવીનો સૌથી મોટો-સાચો મિત્ર 'વિવેક' છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
- સંસારમાં સૌથી મોટો નિર્ધન છે એ જેની પાસે ધન સિવાય બીજું કશું જ નથી- ભાસ્કરજી
- ધનની સૌથી મોટી લાક્ષણિકતા એ છે કે માનવી જેવો ધનવાન ઘાય છે કે તે બદલાઈ જાય છે - સમસ્કૃષ્ણ પરમહંસ

બોધ કથા

ઇશ્વર પાસે આપણે આપણાં સ્વાર્થ માટે ગમે તેવી, ભૌતિક સુખ, માન-સન્માન કે તુચ્છ, બદલાઈવાળી માગણીઓ 'પ્રાર્થના' નામે ઉઘરાણી કરતા રહીએ છીએ પણ ઇશ્વર તો જે સમયે જે જરૂરનું હોય, ત્યારે અને આપવા જેવું હોય તો જ આપે, એમાં 'છીનવી' લેવાં પાછળ પણ એનો ઇરાદો તો શુભ જ હોય છે.

એક દોડવીરને દોડ માટે અનેક માન-અકામ-ચંદ્રકો-શિલ્ડ વગેરે મળ્યાં, આ વખતે તેની 'વિદેશ' માં પસંદગી થઈ અને ત્યાંથી ચંદ્રક લાવવાની એની મહેચ્છા હતી. દૂર ટેકરી પર આવેલાં એક મંદિર પર તે દોડતો-દોડતો જતો મેકટીસ પણ થઈ જતી અને ઇશ્વરને પ્રાર્થના પણ કરી લેતો. 'મને ચંદ્રક મળવો જ ખેજએ.'

એક વરસાદી સાંજે જયારે ટેકરી પરથી ઉતરતો હતો ત્યારે પગ લપસ્યો, ખરાબ રીતે ભાંગી ગયો, કપાવવો પડ્યો. બધા પ્રકારના ટેસ્ટ કરાવ્યા ત્યારે ખબર પડી તેનું હૃદય વિકસતું હતું. નબળું પડી ગયું હતું. તેને હાલચાલની સખત 'બંધી' આપવાની હતી. બિલકુલ 'બેડ રેસ્ટ..'

ઇશ્વરે એનો 'પગ' ન છીનવી લીધો હોત તો એ વિદેશની દોડ સ્પર્ધામાં જ દોડતાં દોડતાં ઢળી પડ્યો હોત!
પગ છીનવી જીવન આપી દીધું.

એક સાથે બે શિકાર પાછળ દોડનાર માણસ તેમાંના એકેયને પકડી શકતો નથી

જેની પાસે કશો ઉદ્દેશ નથી તેવો માણસ આ વિશ્વમાં ક્યાંક પણ પોતાનું નામોનિશાન છોડી જતો નથી. મનુષ્યની ભીડમાં આવો માણસ ક્યાંક ખોવાઈ જાય છે. તે દુર્બળ, કાચર, અશક્ત કે ચંચળ બની પોતાના શાસ્ત્રિયને ખોઈ બેસે છે.

ઉદ્દેશ્ય અગર લક્ષ્ય આપણા જીવનનું અતિ મહત્વનું પાયાનું લક્ષણ છે. એક જ મુખ્ય લક્ષ્ય રાખી તે પ્રાપ્ત કરવા સમગ્ર પ્રબળ પ્રયત્નોથી જ મનુષ્ય અમરત્વને પામી શકે છે. શિકાર તરફ ફેંકાતા તીરને જો નિશ્ચિત લક્ષ્ય ઉપર ન ફેંકવામાં આવે તો કદી શિકાર થઈ શકતો નથી.

કોઈવડે પશ્ચિમ દિશામાં સતત વહાણો હંકાર્યા તો જ તે નિશ્ચિત મંજિલને પ્રાપ્ત કરી શક્યો. ગભરાટ અનુભવતા ખવાસીઓને પણ દિવાસો આપતો અને પોતાની જાતને સહેજ નબળી ન પડવા દેનાર કોઈવડે આજે સૌને યાદ છે. એક જ લક્ષ્ય તરફ જવાના નિશ્ચયથી તેને સફળતા મળી.

જે વ્યક્તિ સફળતા પ્રાપ્ત કરવા માગે છે તેને પોતાની સમગ્ર શક્તિ તે કાર્યની પાછળ લગાવી દેવી ખેજએ. એક સાથે અનેક લક્ષ્ય રાખી જીવનાર કોઈ પણ લક્ષ્યને હાંસલ કરી શકતો નથી. મહાન વ્યક્તિઓના જીવનમાં ડોક્યું કરવામાં આવે તો તરત જણાઈ આવશે કે તે સૌ એક નિર્ધારિત લક્ષ્યનો જ પીછો કરતા હતા. ઘણી વખત એવું બને છે કે ઘણા માણસો કોઈ ચોક્કસ ઘ્યેય વગર ખૂબ મહેનતથી પ્રગતિ કરવા પ્રયત્ન કરતા હોય છે. પરંતુ તે બધા કરતાં તેમનાં કરતાં ઓછી બુધ્ધિ કે ક્ષમતાવાળા લોકો ચોક્કસ લક્ષ્યને વળગીને આગળ વધવા પ્રયત્ન કરે છે, તે ખૂબ વધુ પ્રગતિ કરી શકે છે. પુષ્કળ મુડી કે બુધ્ધિ હોવા છતાં વારંવાર વ્યવસાય બદલતા લોકો કરતાં એક નાનકડાં ઇંધાને જ વળગી રહેનાર વધુ સફળ બની રહે છે.

ભયંકર વેગ ધરાવતું વાવાઝોડું અચંચત અવાજ કરતું પસાર થાય છે અને ખડક ઉપરથી પસાર થાય છે છતાં કોઈ નિશાની પાછળ રહી શકતો નથી પરંતુ ધીમે પરંતુ એકદાર પડતા પાણીના ટીપાંથી કાચ વડે એકત્ર કરાવેલાં કિરણો એક જ કેન્દ્ર ઉપર સ્થિર થાય તો પત્થર તો શું લોખંડને પણ પીગાળી વરાળ બનાવી શકે છે. આમ વેરવિખેર શક્તિઓને એક જ અવિચળ લક્ષ્ય ઉપર અજમાવવામાં આવે તો અકલ્પ્ય પરિણામ હાંસલ કરી શકાય છે. ઇતિહાસમાં આનાં અનેક ઉદાહરણો જોવા મળે છે.

અર્જુને મત્સ્યવેદ કર્યો ત્યારે તમામ શક્તિઓને એક જ લક્ષ્યમાટે ઉપયોગમાં લીધી. અને એકલવ્ય ગુરૂની પ્રતિભામાંથી પ્રેરણા મેળવી અસાધારણ શક્તિ પ્રાપ્ત કરી શક્યો. એક જ લક્ષ્ય વાળા માણસો સમાજમાં બહુ લોકચાહના પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. પરંતુ જયારે જગતને તે વ્યક્તિએ સિદ્ધ કરેલ બાબતોનો પરિચય થાય છે ત્યારે તે જ વ્યક્તિ સમાજમાં સન્માનીય બની જતો હોય છે.

યાદ રાખો, મિત્રો! જીવનમાં એવું કશું નથી જે પ્રાપ્ત કરવું અસંભવ હોય. હા, તેને માટે નક્કી ઉદ્દેશ અને યોગ્ય આયોજન અનિવાર્ય છે. માત્રને માત્ર પ્રયત્ન કે મહેનતથી ઘાસેલું પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી. લક્ષ્ય માટે જરૂરી છે. હોકાયંત્ર જેવું દિશામૂલક, મધ્ય દરિયે ભટેકવું જહાજ ગમે તે દિશામાં હંકારવાથી કિનારો તો મળશે જ. પરંતુ તમને અને તમારા જહાજને અનુકૂળ અને લાભદાયક કિનારો નહીં મળે.

ગમે તેવાં સંકટ, વિકટ પરિસ્થિતિ પણ ન ડગાવી શકે તેવાં શુભ સંકલ્પ સાથે યોગ્ય ઘ્યેય માટે યોગ્ય આયોજન પૂર્વક આગળ વધો. જૂઓ તો ખરા, તમે શું પ્રાપ્ત કરી શકો છો. નેલોપિયને કહ્યું છે કે, "મારા શબ્દ કોષમાં અશક્ય જેવ શબ્દ નથી." કદાચ આ વાત આપણા સૌ માટે સમાન છે. જરૂર છે એક એવા વ્યક્તિની કે જેની પાસે છે લક્ષ્ય, આયોજન અને સ્થિર મન.

ચિંતન સભા

- હર્ષદરાય ઉપાધ્યાય

સ્વીડન દેશ. સુંદર ને સ્વચ્છ દેશ. આ દેશના વતનીને સ્વીડીશ કરેવાય. આ દેશના શહેર સ્ટોકહોમથી થોડે દૂરના ગામડામાં કેટલાંક સ્વીડીશ બાળકો જંગલમાં પિકનિકની મોજ માણવા નીકળ્યા હતાં.

ત્યાં એક તળાવ પાસે તેઓ થોભ્યાં, તેમાં ઉતર્યાં. ઠંડાગર પાણીમાં તર્યાં. ખૂબ મજા મસ્તી કરી. આમ નાહ્યા પછી એ બધાં તળાવની બહાર આવ્યાં. નાસ્તો કરવા બેઠાં.

ભારતમાંથી સ્વીડનની મુલાકાતે ગયેલા જયંતભાઈ બાળકોની જેલ ગમત જોતા હતા. સ્વીડીશ બાળકોએ પોતાપોતાના ઘરમાંથી ગરમાગરમ કોફી કાઢી. લંચબોક્સમાંથી કાગળમાં વીંટાયેલી કેક બહાર લીધી. કેક પર વીંટાયેલા કાગળને દૂર કરીને બાળકો પોતાની પાસે રાખતાં જતાં હતાં. ઊંડી જાય તો તેની પર કાંકરા મૂકી રાખે. કટકબટક

ખૈર, તુમને જો ક્રિયા અચ્છા ક્રિયા

ગઝલોનો - શબ્દોની કાચનાતોનો પોતાને એક મિત્રજ હોય છે. રંગ હોય છે. હંમેશાં અડીને વહી જતાં ઝોકા જેમ... થંભી ગયેલી દિલની બે ઘડકોને વચ્ચે... શ્વાસ પૂરી જાય છે. એવાં જ કેટલાંય વાચનયાત્રામાં મળેલા ને ગમેલા ટુકડાં...

ઐસા કુછ ભી નહીં જિંદગી મે કિ હર જાનેવાલી
અર્થો પર રોચા જાયે
કાંટો બીચ ઉગી ડાલી પર કલ
જાગી તી જો કોમલ ચિંગારી,
વો કબ ઊગી ખિલી કબ મુઝાઘ
ચાદ ન થે રખ પાઘ ફૂલવાડી,
ઓ સમાધિ પર ધૂપ ધૂમા સુલગાને વાલે સુન
એસા કુછ ભી નહીં રૂપ ભી જો કિ સારા યુગ ખંડહરો મે ખોચા જાયે...

સૂરજ કી સોનિલ શહતીરોને
સાથ દિયા કબ અંદી આંખો કા,
જબ અંગુલિયા હી બેદમ હો તો
દોષ ભલા ફિર કચા સુરાખોં કા
અપની કમખોરી કો કિસ્મત હઠરાને વાલે સુને!
એસા કુછ ભી નહીં કલ્પના મેં કિ ભૂપે રહકર ફૂલો પર સોચા જાયે.

તિતલિયોં ફૂલો કો લગથા થા જહાં પર મેળા
ધાર કા ગાંવ વો બારફ કા દફતર નિકલા
ફૂલ કર જિસ મેં ઉબર પાચા ન મેં જીવન ભર
એક આંસુ કા વો કલરાં તો સમંદર નીકલા
તો શબ્દોની વેદકતા પર અહમદ ફરાઝ સા 'બ લખે છે...
દિલ કે રિશ્તોં કી નખકત વો કચા જાને 'ફરાઝ'
નર્મ લફઝો સે ભી લગ જાતી હૈ ચોટે અકસર
અને એ જ રીતે જરબાતોને આકાર આપતા જા નિસાર અક્ષરમાં લગ્ગ
એ દર્દ - એ - ઇશ્ક તુજ એ મુકરને લગા હૂં મેં
મુઝ કો સંભાલ હદ સે ગુઝરને લગા હૂં મેં
અને દિલ્હીની ગલીઓમાં ઘૂમતા લખે છે
દિલ્હી! કહાં ગઈ તેરે કુચો કી રોંનકે
ગલિયોં સે સર ટુકા કે ગુજરને લગા હૂં મેં.
તો તેમના જ ઊંકરા જાવેદ અક્ષર લખે છે...
કચો કરે જિન્દગી મેં કચા હોગા
હસતી આંખો મેં ઝાંક કર દેખો
કોઈ આંસુ કી છૂપા હોગા
તેમની જ બીજી એક રચનામાં તે કહે છે,
આજ મેંને અપના ફિર સોદા કિયા
ગોર ફિર સે મેં દૂર સે દેખા કિયા
જિન્દગી ભર મેરે કામ આયે અસૂલ
એક એક કરકે મેં ઉલ્હે બેચા કિયા
કુછ કબી અપની વજાઓ મેં ભી થી
તુમ સે કચા કહતે, કી તુમને કચા કિયા
હો ગઈ થી દિલ કો કુછ ઉમ્મીદ સી
ખૈર તુમને જો કિયા અચ્છા કિયા

કેફી આઝમી લખે છે,
શોર પરિવ્દોને ચૂ હી ન મચાયા હોગા
કોઈ જંગલ કી તરફ શરદ સે યાચા હોગા
પેડ કે કાટને વાલો કો ચે માલૂમ તો થા
જિસ ભલ જાયેગે, જબ સર પે ન સાચા હોગા
બીજી એક ગઝલમાં,
એ સખા! લોટ કે કિસ શરદ સે તૂ આતી હૈ
તેરી હર વહર સે બારફ કી બૂ આતી હૈ
અને આઈની એ જ બૂ સાથે જ બીજી એક રચનામાં કેફી સા 'બ લખે છે...
મેં દૂંદતા હું જિસે વો જહાં નહીં મિલતા
નઈ જમીં નચા આસમાં નહીં મિલતા
નઈ જમીં નચા આસમાં ભી મિલ જાયે
નયે બજાર કા કુછ નિશોં નહીં મિલતા.
કવિ બોલેલા એક રચના... જયારે આશાઓ વિખેરાઈ જાય છે...
જબ ભી ઇસ શરદ મેં કમરે સે બાહર નીકલા
મેરે સ્વાગત મેં, હર એક જેબ સે ખંજર નીકલા

ખૂનમાં ઓગળતા જરબાતોની જુવાન એટલે ગઝલ... પોતાના રંગો વિખેરતી...
અલ્પગોળાં વરસાદી ગરમી ઓગાળતી... બલખાતી... શ્વાસ અને ઉચ્છ્વાસની વચ્ચે...
આરંભ અને અંતની વચ્ચે... લખનારની નસોમાં અને અંતની વચ્ચે... લખનારની
નસોમાંથી સફેદ કાગળો પર સરક્યા કરતી... આઘનામાં ટુકડાઓમાં હર્યા કરતી...
બરફની સપાટી પર દોડતાં લાવારસ જેવી... ગઝલ... જેવું વિવેચન ના હોય કે સમજૂતી
ના હોય... અને એટલે જ કોફી હાઉસમાં લહેરાતી ગઝલની મોસમમાં હવામાન ખાતાનાં
અનુમાન નથી હોતા... ખૈર તુમને જો કિયા અચ્છા કિયા!
- ch9723367947@yahoo.com

કોફી હાઉસ

- હિત્સવ પરમાર

કોઈ પણ પ્રકારની પ્રસિદ્ધિ કીર્તિની અપેક્ષા રાખ્યા વિના સમાજહિતનાં કાર્યો કરનારા અમરત્વ પ્રાપ્ત કરે છે, જાણે-અજાણે લોકહૃદયમાં તેઓ સ્થાન મેળવી લે છે

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે ગીતામાં નિષ્કામ કર્મનું પ્રબોધન કર્યું છે. કર્મકળની ઈચ્છા રાખી કર્મ કરનારા મનુષ્યો ભૌતિક સુખ અને સીમિત આનંદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે, પરંતુ કર્મકળની ઈચ્છા રાખ્યા વિના કર્મ કરનારા મનુષ્યો આધિભૌતિક સુખ અને અસીમિત આનંદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

પહેલાં પ્રકારના મનુષ્યોનાં સંઘર્ષો કર્મોનું કેન્દ્ર 'સ્વ' હોય છે, બીજા પ્રકારના સંઘર્ષો મનુષ્યોનાં સંઘર્ષો કર્મોનું કેન્દ્ર 'સર્વ' હોય છે. એક 'સ્વ' નો સાધક, બીજો 'સર્વ' નો સાધક. 'સ્વ' ની સાધનામાં સ્વાર્થ અને 'સર્વ' ની સાધનામાં પરમાર્થ સમાયેલો હોય છે. અનેકોમાં સુખમાં સુખ જોવાની કામનામાં જયારે નિરપેક્ષ... નિષ્કામ ભાવ ભળે ત્યારે સોનામાં સુવર્ણ ભળ્યા જેવું થાય છે.

જે લોકો 'હું' ને ઓગાળી સમષ્ટિ સાથે એકાત્મભાવ સાધી શકે છે, જેઓ સમગ્ર સમાજને પોતાનું કુટુંબ બનાવી શકે છે એવી વ્યાપક દૃષ્ટિવાળા મનુષ્યો નિષ્કામ સમાજસેવાના અનન્ય સાધકો છે... એમની સૃષ્ટિમાં દિવ્યતા વિદ્યમાન છે. એમનું પ્રત્યેક કર્મ એમના શરીર કે મનને નહીં, પ્રાણને અને આત્માને ચિરંતન સુખ આપનારું હોય છે.

સંત બોનોફેસે આજીવન લોકોની સેવા કરી છતાં કદી કોઈ પાસે કશું માગ્યું નહીં. દિવસોના દિવસો એમને ઉપવાસ કરવા પડતા.

એકવાર એમને કેટલાય દિવસ સુધી કંઈ ખાવાનું ન મળ્યું. એક સ્ત્રી દૂધ દોહી રહી હતી. સંતને એવું લાગ્યું કે પોતાનાં કંઈ પણ ન માગવાનો અહંકાર છે. તેથી તરત જ પેલી સ્ત્રી પાસે દૂધ માગ્યું.

પાસે જ ઊભેલાં એના પતિએ એને દૂધ આપવાની ના પાડી. સંત કોઈ પણ જાતના દુર્ભાવ્ય વગર આગળ વધ્યા. પરંતુ ભૂખ સહન ન થતાં જમીન પર ગબડી પડ્યા. ત્યાંથી એક ઝરણું ફૂટ્યું એવી લોકવાયકા છે... જે આજે પણ બોનોફેસે ઝરણાના નામની પ્રખ્યાત છે.

વૃશ્ચીની જેમ સંતો પણ આપે છે... લેવાની અપેક્ષા છોટી નથી. એક ગીતની પંક્તિનો ભાવ નિષ્કામ સેવાસાધનાની વાતને ખૂબ સરસ રીતે રજૂ કરે છે... 'સેવા છે યજ્ઞકુંડ સમિધા સમ હમ જવેં, ઘ્યેય મહાસાગર મેં સરિતરૂપે હમ મિલેં.'

(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

સમજવા જેવું

સ્વીડન દેશ. સુંદર ને સ્વચ્છ દેશ. આ દેશના વતનીને સ્વીડીશ કરેવાય. આ દેશના શહેર સ્ટોકહોમથી થોડે દૂરના ગામડામાં કેટલાંક સ્વીડીશ બાળકો જંગલમાં પિકનિકની મોજ માણવા નીકળ્યા હતાં.

ત્યાં એક તળાવ પાસે તેઓ થોભ્યાં, તેમાં ઉતર્યાં. ઠંડાગર પાણીમાં તર્યાં. ખૂબ મજા મસ્તી કરી. આમ નાહ્યા પછી એ બધાં તળાવની બહાર આવ્યાં. નાસ્તો કરવા બેઠાં.

ભારતમાંથી સ્વીડનની મુલાકાતે ગયેલા જયંતભાઈ બાળકોની જેલ ગમત જોતા હતા. સ્વીડીશ બાળકોએ પોતાપોતાના ઘરમાંથી ગરમાગરમ કોફી કાઢી. લંચબોક્સમાંથી કાગળમાં વીંટાયેલી કેક બહાર લીધી. કેક પર વીંટાયેલા કાગળને દૂર કરીને બાળકો પોતાની પાસે રાખતાં જતાં હતાં. ઊંડી જાય તો તેની પર કાંકરા મૂકી રાખે. કટકબટક

કરીને બાળકો ઊભાં થયાં. એમણે પેલા નકામા કાગળો હાથમાં લીધા. જયંતભાઈએ પૂછ્યું, "વહાલાં બાળકો આ ગંદા કાગળો કેમ સાથે લીધા છે? હવે એ જુઓ ક્યાં લાગશે?"

'કંઈ કામના નથી. છે તો એ નકામા'

'તો તો પછી અહીં જંગલમાં ગુંદું થઈ જાય ને? કાગળો કે નકામી ચીજો તો કચરાપેટીમાં જ નંખાય.' 'પણ અહીં કચરાપેટી ક્યાં છે?'

'એટલે તો આ કચરો સાથે લઈ જઈએ છીએ. રસ્તે કચરાપેટી આવશે ત્યારે એમાં એ નાખી દઈશું.'

જયંતભાઈ કહે, 'આ તો છે તો અમારે ય સમજવા જેવું!'

બાળ મિત્રો,

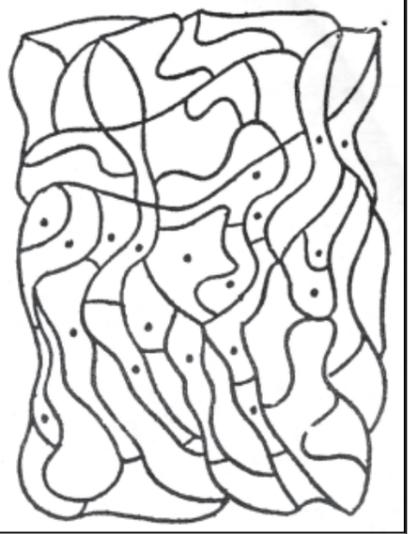
તમને ભણવાની સાથે સાથે રમવાનું પણ મળે તો કેવું ગમે? મજા આવે ને? તમારી ઉંમરના દરેક બાળકોને રમવાનું - ચિત્રો દોરવાનું - વાર્તાઓ વાંચવાનું ખૂબ ગમે.

હવે તમારી પાસે એવી કેટલીયે રમતો હશે - રમકડાં હશે જે રમી રમીને તમે થાકી ગયાં હશો. અને એવું થતું હશે કે હવે નવાં રમકડાં મળે તો સાડું.

આવી ઈચ્છા બધાં જ નાનાં બાળકોને થાય. એટલે શું કરવાનું? પોતાનાં રમકડાં બીજા આપણા મિત્રોને રમવા આપવાનાં. એટલે એ બાળકો તમને પણ રમકડાં રમવા દેશે. એટલે હવે બધાંને ઘણાં બધાં જાત જાતનાં રમકડાં રમવા મળશે. વહેંચવામાં કેટલી બધી મજા છે એ તમને સમજાશે.

તો તમે હવેથી તમારી વસ્તુઓ બીજાને આપજો. એટલે એ બાળકો તમને તેમની વસ્તુઓ આપશે. અને ભાઈબંધી પાકી બની જશે. અને ભેગાં થઈને રમવાની ખૂબ મજા મળી પડશે.

રંગ પૂરીને શોધો

આ ચિત્રમાં જ્યાં ટપકાં કરેલાં છે તે ખાનામાં આજો રાખોડી રંગ પૂરો તો બાળકોને બહુ જ ગમતા ચાર પગવાળા એ નાનકડાં પ્રાણીનું ચિત્ર દેખાશે.

નારંગીની ફરિયાદ

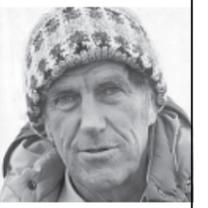
નારંગી કહે મોસંબીને : માણસ માત્ર ખોટો, બીજાંઓને દુઃખ દેવામાં મળે ન એનો જોટો!
ઝાડને ખોબેથી લઈ આવી આપણને રંજાડે, ફૂર બની પીસી પીસીને તેલ આપણું કાઢે!
મોસંબી કહે : ના હું સમજું માણસની આ માયા શા સારું એ કૂચા કરે છે પીસી આપણી કાયા!
બોલતાં બોલતાં રડી પડીએ : નસીબ મારું કાચું જોર નથી, નહિ તો માણસનું ભાગી નાખું ડાચું!
શેરડી એને રોતી ભાળી બોલી - છાંના રહીએ, મોસંબીબહેન ભલા થવાનું ફળ આ સમજી લઈએ!
મધુ સંઘર્ષુ તમે અંતર મધુ તમારી મતિ, મધુ તમારો સંગ-રંગને મધુ તમારી ગતિ!
મધુ હશે તે લૂંટારાનું, માર વળી ખાવાનું, મરીમરીને કૂચા થશે પણ, કટું નહીં થાવાનું!
એ જ તમારું ભાવિ છે બહેન એ જ મારું પણ ભાવિ, જીવતરને સાર્થક કરવાની એ જ એક ચાવી!
- રમણલાલ સોની

આજલા દિવસનો મહિમા

- બાનુપ્રસાદ એસ. દવે

રમી જુલાઈ

● તેલચિત્રોના અનુરાગી, હિન્દી ભાષાના ઉચ્ચ કોટિનાં કલાકાર, સંસ્કૃત, ફારસી અને અરબી ભાષાના ઊંડા અભ્યાસી, 'ભારત કલા ભવનના સ્થાપક' પદ્મભૂષણ શ્રી રા.ય.કૃ.ષ્ટ.દા.રા.જી.ની અવસાન તારીખ ૨૦-૭-૧૯૮૦.

● ૧૯૧૯ - સર એડમંડ હિલેરીનો જન્મદિન.

● ગુગલીમેલ્મો માર્કોની - વિજ્ઞાનને કલ્યાણ માર્ગનું સોપાન આપનારાનું ૧૯૩૭માં અવસાન.

● ભારતીય ફિલ્મ જગતના જાણીતા પાશ્ચાત્યકા શ્રી ગીતા દત્તાનું અવસાન.